

B9-0520/2022

21.11.2022

ÁLLÁSFOGLALÁSI INDÍTVÁNY

benyújtva a Bizottság nyilatkozatát követően

az eljárási szabályzat 132. cikkének (2) bekezdése alapján

az állattenyésztés és a nagyragadozók európai védelméről
(2022/2952(RSP))

Clara Aguilera, César Luena
az S&D képviselőcsoport nevében

**Az Európai Parlament állásfoglalása az állattenyésztés és a nagyragadozók európai védelméről
(2022/2952(RSP))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel az éghajlati és környezeti vészhelyzetről szóló, 2019. november 28-i állásfoglalására¹,
  - tekintettel „A 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia: Hozzuk vissza a természetet az életünkbe!” című, 2021. június 9-i állásfoglalására²,
  - tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az Európai Unió öt nagyragadozó fajnak ad otthont: a barnamedvének, a farkasnak, a rozsomáknak, illetve két hiúzfajnak: az eurázsiai hiúznak és az ibériai hiúznak; mivel történelmileg e fajok mindegyike drámai létszám- és elterjedésbeli csökkenést szenvedett el az emberi tevékenység következtében; mivel a nagyragadozó fajok ragadozók, és az ökoszisztéma trofikus piramisának tetején állnak; mivel egyes nagyragadozók dögevők is (pl. rozsomák), és ezért egészségügyi szerepet is játszanak az ökoszisztémában; mivel továbbá a nagytestű mindenevő nagyragadozó fajok (pl. barnamedve) táplálkozási ciklusuk révén hozzájárulnak a növény- és gyümölcsmagok szétszóródásához, ezáltal javítva a növényzet szerkezetét és sokféleségét egy adott ökoszisztémában; mivel kulcsfontosságú ökoszisztéma-szolgáltatásokat nyújtanak és alapvető ökológiai szerepet töltenek be, kiegyensúlyozva a természetes ökoszisztémák általános működését;
- B. az elmúlt néhány évtizedben a nagyragadozók, mint például az eurázsiai hiúz (*Lynx lynx*), a barnamedve (*Ursus arctos*), a szürke farkas (*Canis lupus*) és a szürke medve (*Canis arctos*), illetve a sakálok (*Canis aureus*) populációinak többsége sikeresen nőtt Európában, visszatérve olyan területekre, ahol korábban helyi szinten kihaltak; mivel a farkasok európai védettségi helyzetének 2022-es értékelése szerint a farkasok (*Canis lupus*) európai elterjedési területe az elmúlt 10 évben több mint 25%-kal nőtt³; mivel ez azt mutatja, hogy a természetvédelemben és a sok különböző érdekelt fél közötti együttműködésbe való befektetés, valamint az EU élőhelyvédelmi irányelvben és a Berni Egyezményben foglalt jogi keret kifizető;
- C. mivel annak ellenére, hogy számos nagyragadozó-populáció helyreállt, továbbra is olyan jelentős veszélyekkel kell szembenézniük, mint az orvvadászat és az élőhelyek szétaprózódása vagy romlása; mivel a rendelkezésre álló legfrissebb tudományos információk⁴ szerint (a kihalással fenyegetett fajok vörös listája alapján) Európában az

---

¹ HL C 232., 2021.6.16., 2. o.

² HL C 67., 2022.2.8., 25. o

³ <https://rm.coe.int/inf45e-2022-wolf-assessment-bern-convention-2791-5979-4182-1-2/1680a7fa47> , 2. o.

⁴ Linnell, J. D. C. és Cretois, B., „The revival of wolves and other large predators and its impact on farmers and their livelihood in rural regions of Europe” („A farkasok és más nagyragadozók újjáéledése és ennek hatása a

európai farkaspopulációk közül 9-ből csak 3 „nem fenyegetett”, 10 barnamedvepopulációból csak 3 tartozik ebbe a kategóriába, és 11 eurázsiai hiúz-populációból csak 3 „nem fenyegetett”; mivel az európai rozsomák-populációk továbbra is veszélyeztetettek (sebezhető), az ibériai hiúz pedig továbbra is fenyegetett, bár populációja 2021-ben elérte az 1 365 egyedszámot⁵;

- D. mivel a nagyragadozókkal való együttélés ellentétes lehet az emberi társadalmi-gazdasági érdekekkel; mivel léteznek megoldások a konfliktusok megelőzésére és mérséklésére, de ezek ismertsége még mindig alacsony, és a végrehajtásuk nem egységes; mivel e konfliktusok a vélt absztrakt kockázattól az állatállományban és a tulajdonban okozott károkig, valamint ritka esetekben a nem kívánt közeli találkozásokig és emberi áldozatokig terjedhetnek;
- E. mivel tekintettel arra, hogy Európában nincsenek nagy kiterjedésű érintetlen természeti területek, a jelentések⁶ szerint a farkasok szinte teljes mértékben visszatelepültek az ember által erősen módosított tájakra, ahol az emberek állattenyésztéssel foglalkoznak, vadon élő patás állatokra vadásznak, és az erdőket és hegyeket turisztikai és rekreációs célokra használják;
- F. mivel a nagyragadozók védelmének és kezelésének a hosszú távon életképes populációkra és az európai nagyragadozók kedvező védeltségi helyzetének fenntartására kell összpontosítani; mivel az uniós élőhelyvédelmi irányelv szerint a nagyragadozók jövőjének az emberekkel együtt, valamint Európa-szerte az ökoszisztémák és tájak szerves részeként kell megvalósulnia;
- G. mivel a farkasok, medvék és sakálók megfigyelése és kezelése a nemzeti hatóságok felelőssége, és nem európai szinten történik; mivel a megfigyelési megközelítések nagyon eltérőek, ami a nagyragadozók populációinak szintjére vonatkozó adatok heterogén minőségét és mennyiségét eredményezi;
- H. mivel az ember által uralt tájakon a farkasokkal szembeni intolerancia fő oka az, hogy a farkasok megtámadják a haszonállatokat, évente mintegy 40000 egyed – különösen juhok, félig háziasított rénszarvasok és helyi szinten kutyák – pusztulását okozva ezzel⁷; mivel egyes országok aránytalanul nagy mértékben érintettek, a helyi ökológiai (alternatív zsákmány) és társadalmi-gazdasági feltételektől (tartási módszerek, megelőzési intézkedések, gazdálkodási tervek, alkalmazott kompenzációs szabályok, felelős nemzeti intézmények) és a nemzeti elterjedési területük méretétől függően⁸; mivel (a bevezetett intézkedésektől és azok hatékonyságától függően) a háziasított állatfajokat – különösen a legelőkön és a szabadtéri legeltetési rendszerekben tartott állatokat – a nagyragadozók növekvő jelenléte miatt nagyobb mértékben fenyegetik a

---

gazdákra és megélhetésükre Európa vidéki régióiban”), a Mezőgazdasági Bizottság megbízásából végzett kutatás, Európai Parlament, Strukturális és Kohéziós Politikai Tematikus Főosztály, Brüsszel, 2018.

[http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/617488/IPOL_STU\(2018\)617488_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/617488/IPOL_STU(2018)617488_EN.pdf).

⁵ https://www.miteco.gob.es/es/biodiversidad/temas/inventarios-nacionales/censodelinceiberico2021_tcm30-541552.pdf

⁶ <https://rm.coe.int/inf45e-2022-wolf-assessment-bern-convention-2791-5979-4182-1-2/1680a7fa47> , 2. o.

⁷ <https://rm.coe.int/inf45e-2022-wolf-assessment-bern-convention-2791-5979-4182-1-2/1680a7fa47> , 11. o.

⁸ <https://rm.coe.int/inf45e-2022-wolf-assessment-bern-convention-2791-5979-4182-1-2/1680a7fa47> , 11. o.

ragadozók;

- I. mivel a legeltetés és a külterjes legeltetés hozzájárul a helyi fajták és a biológiai sokféleség megőrzéséhez; mivel a legeltetéses gazdálkodás – különösen a hegyvidéki területeken – fontos ökológiai és kulturális érték;
  - J. mivel a nagyragadozók és az állattenyésztés konstruktív együttélésére van szükség, ami a nagyragadozók védettségi helyzetének további kedvező fejlődését jelenti, miközben a mezőgazdasági termelők megkapják a haszonállatok elleni támadások kezeléséhez és megelőzéséhez szükséges eszközöket és elegendő finanszírozást;
  - K. mivel hatékony és megfelelő konfliktusmegelőzési és -mérséklési gyakorlatokat kell bevezetni; mivel minden gazdálkodási döntésnek tudományos és megbízható adatokon kell alapulnia, és integrálnia kell az ökológiai, társadalmi és gazdasági szempontokat; mivel további erőfeszítésekre lesz szükség a nagyragadozó-populációk megfigyelése és a nagyragadozók jelenlétének pozitív és negatív hatásainak értékelése érdekében;
1. üdvözli a biológiai sokféleséggel kapcsolatos szakpolitikák által a nagyragadozó fajok Unión belüli helyreállítása terén elért pozitív eredményeket; megjegyzi, hogy a nagyragadozók fokozott jelenléte pozitív hatással lehet az ökoszisztéma működésére és ellenálló képességére, a biológiai sokféleség megőrzésére és az ökológiai folyamatokra, hozzájárulva többek között a vadon élő patás állatok populációinak szabályozásához;
  2. megjegyzi, hogy fontos az emberek és az állatok kiegyensúlyozott együttélésének biztosítása, különösen a vidéki területeken; emlékeztet arra, hogy a nagyragadozók – különösen a farkasok és medvék – hatással lehetnek a gazdálkodás életképességére, különösen a biológiai sokféleségben gazdag, extenzív művelésű mezőgazdasági területeken; e tekintetben felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek konkrét lépéseket ezen együttélés biztosítására annak érdekében, hogy ne veszélyeztessék a vidéki területek fenntartható fejlődését és dinamizmusát, és különösen a hagyományos mezőgazdasági gyakorlatok, például a legeltető állattartás védelme érdekében;
  3. tudomásul veszi a Bizottság 2021. október 12-én közzétett, a közösségi jelentőségű állatfajok élőhelyvédelmi irányelv szerinti szigorú védelméről szóló frissített útmutatóját⁹; hangsúlyozza a Bizottság felelősségét, hogy adott esetben naprakészen tartsa az élőhelyvédelmi irányelv szerinti közösségi jelentőségű állatfajok szigorú védelmével kapcsolatos iránymutatásait, beleértve az irányelv 12. és 16. cikkének értelmezését is;
  4. hangsúlyozza, hogy rendszeres megfigyelés alá kell vetni a nagyragadozók populációit a természetvédelmi intézkedések stratégiai tervezése, a konfliktusok csökkentésére irányuló megelőző rendszerek végrehajtása és az összes intézkedés eredményeinek értékelése érdekében; megjegyzi, hogy a megfigyelésnek szilárd módszertanon kell alapulnia, elő kell mozdítania és meg kell könnyítenie a különböző érdekelt felek részvételét, és az eredményekről rendszeresen tájékoztatni kell a társadalmat és az

---

⁹ <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/a17dbc76-2b51-11ec-bd8e-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-search>

érdekelte felek főbb csoportjait;

5. ezért sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szervezzenek lehetőségeket a különböző érdekelt felek, köztük a vidéki szereplők számára a nagyragadozókkal kapcsolatos vitákra; sürgeti őket, hogy nyújtsanak tájékoztatást az állatállomány elleni támadásokat megelőző intézkedések finanszírozási lehetőségeiről; felhívja a Bizottságot, hogy – például az emberek és a nagyragadozók együttélésével foglalkozó uniós platformon keresztül – továbbra is mozdítsa elő az érdekelt felek közötti konstruktív uniós szintű párbeszédet az emberek, az állatállomány és a nagyragadozók együttéléséről, és támogassa a tagállamok közötti összehangolt megközelítések kidolgozását;
6. emlékeztet arra, hogy az élőhelyvédelmi irányelvvel és a Berni Egyezményvel összhangban csak eseti alapon szabad alkalmazni eltéréseket, miután minden más alternatív megoldás kudarcot vallott; felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a nagyragadozók, köztük a medvék ellenőrzésére vonatkozó rugalmasság egyértelműen elkülönüljön a vadászati tevékenységtől;
7. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás, a gazdasági válságok és a gyakoribbá váló támadások súlyosabban érintik a hegyvidéki gazdaságokat; felhívja a figyelmet különösen arra, hogy a gyakoribbá váló farkastámadások súlyosabban érintik a hegyvidéki állattartó gazdaságokat; emlékeztet arra, hogy a hegyi állattartó gazdaságok kisméretűek, és magas többletköltségekkel járnak, és védeni kell őket és ösztönözni kell a működésüket, mert hozzájárulhatnak a hegyvidéki tájak védelméhez és a biodiverzitás megőrzéséhez a zord területeken;
8. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a tagállamok eltérő felmérési és megfigyelési módszereket alkalmaznak; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a tagállamok minden egyes nagyragadozó faj esetében megfelelő megfigyelési módszereket alkalmazzanak; hangsúlyozza, hogy a megfigyelést a módszerek harmonizációja révén össze kell hangolni, különösen a transznacionális populációk esetében, annak érdekében, hogy az érintett tagállamok biogeográfiai régióiban a legpontosabb adatok álljanak rendelkezésre az adott populációról; felhívja a tagállamokat, hogy a 16. cikk végrehajtásáról szóló kétévente elkészítendő jelentésekben legyenek átfogóak, és ezekbe a jelentésekbe foglaljanak bele minden lényeges információt, beleértve az eltérések hatásának nyomon követését is;
9. hangsúlyozza, hogy Európában a legtöbb nagyragadozó-populáció határokon átnyúló, ami közigazgatási határokon átnyúló együttműködést tesz szükségessé; ezért felhívja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki és rendszeresen frissítsenek átfogó és lehetőleg határokon átnyúló, több országra kiterjedő cselekvési terveket, amelyek kidolgozásához és végrehajtásához a különböző érdekelt felek részvételére van szükség egy inkluzív folyamat keretében;
10. felhívja a tagállamokat, hogy megfelelően számoljanak be az élőhelyek és fajok védettségi helyzetéről, a Natura 2000 területekre negatív hatást gyakorló projektek esetében hozott kompenzációs intézkedésekről, valamint a szigorú védelmi intézkedések tekintetében esetlegesen engedélyezett eltérésekről; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a tagállamok a nagyragadozók által okozott károkról is információkat

gyűjtsenek és jelentést tegyenek;

11. felhívja a tagállamokat, hogy a megelőző intézkedések támogatásával, tanácsadással és pénzügyi kompenzációs rendszerekkel hozzanak létre egy, a gazdákat és tenyésztőket hatékonyan segítő jogi és intézményi keretet az együttélés lehetővé tétele érdekében, továbbá dokumentálják az incidenseket; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy e tekintetben keressenek megfelelő hosszú távú finanszírozási lehetőségeket;
12. felhívja továbbá a tagállamokat, hogy biztosítsanak elegendő kapacitást és forrást a fajvédelmi rendelkezések betartatásához, valamint az orvvadászat és mérgezés büntetőeljárás alá vonásához;
13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak és a Tanácsnak.